

мърни, както нѣкои си, кога е време за вѣнко, ти употребяватъ най голѣмы. а коги то е за маки, най маки. Тѣй други пжкъ правѣтъ Метафоры отъ художество то си, и пакъ може да търпи человекъ за такива художества, които сжъ знайни намъ, ами кога то единъ живописецъ, или Астрономъ и проч. говори ни съ речи художественни въ простъ разговоръ, кой може да го разумее? Сегашни тѣ често украшаватъ писма та си съ Метафоры н. п. „Да додешъ пріятелю мой довечера, за да ся собиремъ пакъ, както изваряхмы днешныя пжтъ на живота“ — и — „живота е кжсъ, и скоро ся свършва“. Пжлно е свѣто то писаніе въ каноны тѣ съ добры Метафоры, причги и проч. Но не треба често да ги употребява человекъ.

44-о. Иносказаніе (Аллегорія). то има различіе отъ Метафора: защо тукъ ся сказва примѣра вмѣсто подлежаще то, а въ Метафора та една чясть отъ примѣра ся размѣся съ слово то. А за да ся разбира добръ, и да е пріятно, треба да ся приспособява точно въ подлежащія подлогъ. Евангеліе то и Апостола има доволни (Рим. I. Г. 11.) И въ писма та употребяватъ тойзи Тропъ, и най много, кога то писватъ нѣкои тайни, и ги явяватъ съ Аллегорія, или, кога то иска человекъ едно слово просто да го направи по' пріятно, пише аллегорически, както сочиняваше Есопъ басни тѣ си, кои то само тая разлика имать отъ Аллегорія та, дѣто животни тѣ, и безсловесни тѣ говорятъ, като словесни. *) н. п. „Въ 53 градусъ широчины, имаше единъ Орель, кому то фърканѣ то бѣше прочото по сячкія свѣтъ, а една маика мышка излезе отъ дупка та си, за да иде да виде орела, и залюби много царя на фаркова ти тѣ А чюдно то е, какъ той орель, въ болестъ та си сочиняваше стихове.

*) Волтеръ писваше на Прусійскія царъ, и себе называва мышкя, а царя орель.